

РЕШЕНИЕ

№ 10258

гр. София, 28.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 18.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3085** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.39а, ал.1 т.2 ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. Т. А. [дата на раждане] , гражданин на Сирия срещу ЗАПОВЕД №5392 ПАМ-456 от 05.03.3024г. на старши оперативен дежурен началник на 02 сектор при ООДЦ -СДВР, с която на оспорващия е наложена ПАМ „Връщане до страната по произход“.

По изложените в жалбата съображения се моли –жалбата да се уважи като се отмени оспорената заповед. Визира се, че в производството са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в това, че жалбоподателят не е бил изслушан. Също така -бланкетно е отразено, че е запознат с акта на език, който разбира без данни за същия, както и за лицето, направило превода. Твърди се, че ако страната беше изслушана - ответникът би установил, че лицето търси закрила, за която предварително се е консултирал. Изтъква се, че не е изследвано дали държавата по произход е сигурна държава и в тази връзка заповедта би била в противоречие с чл.44а, ал.5 от ЗЧРБ, въвеждащ принципа на забрана за връщане. С оглед изложеното се моли да се отмени заповедта.

В съдебно заседание –жалбата се поддържа лично и заедно с адв.И.. Претендира се адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА.

Ответната страна –не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 18.03.2024г. по отношение на връщане на акта от 05.03.2024г.- е в срок, от адресат на акта, засегнат от същия, поради което е допустима.

По съществото си жалбата е основателна и за да достигне до този извод, съдът съобрази следното:

Със заповед №5392 ПАМ-456 от 05.03.2024г. ответникът е наложил ПАМ „връщане в държавата по произход“ като се е позовал на докладна записка рег.№ УРИ №5392р-319 от 05.03.2024г. видно от която в 17.00ч. е получен сигнал, че около 16.45ч. в [населено място] на [улица] от екип на РУ –СДВР е задържан чужд гражданин без документи представящ се като гражданин на Сирия с името М. А. , като при идентификация с мобилно устройство е установено, че лицето няма предходни регистрации. Заявил е, че преминал турско-българската граница, пропътувал е пътя до София срещу заплащане, като крайната му цел е Франция. Няма средства и подслон. С оглед това на основание чл.41 т.1, чл.44, ал.1, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ и чл.10, ал.1 т.1 от Наредба Из-1201 от 01.06.2010г. за реда на временно настаняване на чужденци е предложено да се издаде заповед с ПАМ „връщане до страната по произход“, както и заповед за настаняване в СДВНЧ.

В съдебното производство в о.з. на 18.06.2024г.е изслушана адв.Д. Р., чиито показания съдът напълно кредитира. Видно от същите в центъра „Глас за България“ на 05.03.2024г. е дошъл оспорващият и те са го насочили към пункт на ДАБ, находящ се на бул.Ботевградско шосе, за да подаде молба за закрила. Ясно лицето е заявило намерение за закрила, не е визирало, че има цел да достигне до Франция или до друга западноевропейска държава. Твърди, че е имал паспорт, показал го е, след което са му го върнали и са му обяснили, че трябва да се депозира при искането за закрила.

Следователно от правна страна съдът намира следното:

Заповедта е издадена на основание чл.41 т.1, чл.44, ал.1, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ. Видно от нормата на чл.44, ал.1 от ЗЧРБ със същата се разписва компетентността на органа, както и изискването фактическите основания са се посочат в отделен документ. Издателят на заповедта е Началник на сектор при СДВР. Към преписката е представена на л.11 заповед №9426 от 06.12.2018г. , с която директорът на СДВР оправомощава началниците на сектори да налагат процесната ПАМ. Следователно ответникът е компетентен орган и съответно постановения акт е валиден индивидуален административен акт.

Има представена и описаната докладна записка.

Видно от чл.39а, ал.1 т.2 от ЗЧРБ –една от мерките е връщане до страната по произход, за която съгласно чл.39б, ал.1 от ЗЧРБ трябва да се определи срок от 7 до 30 дни за доброволно изпълнение, какъвто конкретно не е определен. Също така видно от чл.41, ал.1 т.1 от ЗЧРБ връщане се постановява, когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по произход по законоустановения ред.

В действителност не е спорно, че когато е установено лицето няма документ в себе си, но издаването на заповедта не е при условията на обвързана компетентност. Органът следва да прецени цялостното поведение на чужденеца и съответно може или не да наложи мярката. Конкретно същият се е позовал на докладната записка, която навежда на извода, че лицето не търси закрила, който извод обаче съдът намира за напълно опроверган от показанията на св.Р.. Видно от същите доброволно при нея е дошъл оспорващият да се консултира за правата си във връзка с искането му за закрила. Същият е имал намерение да подаде молба за закрила и адв.Р. го е насочила към приемна на ДАБ, находяща се на бул.Ботевградско шосе, където е бил и

установен. Споделя се довода, че ако чужденецът беше изслушан, би се установила посочената фактическа обстановка. В докладната, изготвила я инспектор Г. не е възприел лично обясненията на чужденеца, а преразказва споделено от колегите му. Не е ясно това т.нар. интервю на място на какъв език е проведено, как са снети обясненията на лицето, присъствал ли е преводач и т.н.. Всичко това дискредитира докладната записка и е основание за незаконосъобразно на заповедта. Споделят се е възраженията в жалбата, че съгласно чл.44а, а.5 от ЗУБ трябва да се прецени държавата, където се връща лицето дали е сигурна. Подобни констатации не са правени, а са необходими доколкото се касае за Сирия, където има конфликт.

На последно място -с оглед маркираната липса на срок за доброволно изпълнение на заповедта, следва да се визира, че съдебната практика има решения, които приемат, че това е съществено процесуално нарушение.

Следователно - жалбата е основателна и следва да се уважи ведно с последиците присъждането на адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА по чл.8, ал.3 от Наредба 1/2004г. от 1000лв..

ВОДИМ ОТ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на М. Т. А. [дата на раждане] , гражданин на Сирия

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №5392 ПАМ-456 от 05.03.3024г. на старши оперативен дежурен началник на 02 Сектор при ООДЦ -СДВР, с която на оспорвания е наложена ПАМ „Връщане до страната по произход“.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адвокат Т. А. И. от САК адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА в размер на 1000лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му.

Преписи на страните.

Съдия: